

Samråd i Folketingets Energi-, Forsynings- og Klimaudvalg den 19. januar 2017 vedr. 50 pct. VE mål i 2030 (samrådsspørgsmål I)

Samrådsspørgsmål I

I Folketingets Energi-, Forsynings- og Klimaudvalg har Jens Joel (S), Søren Egge Rasmussen (EL), Maria Reumert Gjerding (EL), Christian Poll (ALT), Andreas Steenberg (RV) og Pia Olsen Dyhr (SF) stillet ministeren følgende samrådsspørgsmål:

Samrådsspørgsmål I:

“Vil ministeren redegøre for, hvorvidt regeringen anser det for at være et ambitiøst mål for den grønne omstilling, at “Danmark i år 2030 skal have mindst 50 pct. af sit energibehov dækket af vedvarende energi”, når Danmark ifølge Energistyrelsen allerede har opnået en dækningsgrad på 30 pct. i dag og anslås at nå en dækningsgrad på 40 pct. i 2020?”

Samrådsspørgsmål I:

Vil ministeren redegøre for, hvorvidt regeringen anser det for at være et ambitiøst mål for den grønne omstilling, at "Danmark I år 2030 skal have mindst 50 pct. af sit energibehov dækket af vedvarende energi", når Danmark ifølge Energistyrelsen allerede har opnået en dækningsgrad på 30 pct. i dag og anslås at nå en dækningsgrad på 40 pct. i 2020?

Ministerens svartale:

Jeg vil gerne starte med at takke for spørgsmålet, som jeg på bedste vis vil forsøge at besvare i det følgende.

I det nye regeringsgrundlag "For et friere, rigere og mere trygt Danmark" fremgår det, at regeringen vil arbejde for, at Danmark i år 2030 skal have mindst 50 pct. af sit energibehov dækket af vedvarende energi.

Det nye mål skal sikre, at Danmark bibeholder et højt tempo i den grønne omstilling, så vi når vores mål for 2050 på en så omkostningseffektiv måde som muligt.

Det nye 50 pct. mål er et meget ambitiøst mål. Vi er et af de lande i verden med de mest markante målsætninger. Det er visionært. Det vil være med til at drive en grøn erhvervsudvikling og sikre, at vi fortsat er et teknologisk udstillingsvindue, som vi internationalt er kendte for.

Regeringens målsætning på 50 pct. vedvarende energi i 2030 kan sammenlignes med EU's fælles målsætning for vedvarende energi på 27 pct. i 2030. I 2030 er den danske målsætning om 50 pct. VE altså dobbelt så høj som EU's fælles målsætning. Det synes jeg er ganske ambitiøst.

Den seneste energistatistik viser, at vi har 30 pct. vedvarende energi i 2015. Vi har truffet en række beslutninger, som betyder, at andelen af vedvarende energi vil stige i de kommende år. Det er for eksempel beslutninger om opstilling af de kystnære møller, Kriegers Flak, Horns Rev 3 samt en fortsat energispareindsats. Det indebærer, at vi formentlig kommer op omkring 40 pct. i 2020 med allerede besluttede tiltag.

Hvis der ikke træffes yderligere beslutninger frem mod 2030, vil mankoen op mod 50 pct. kunne stige, blandt andet fordi energiforbruget forventes at stige. Det vil sige, at vi uden ny politik meget vel kan ligge under 40 pct. i 2030. Energistyrelsen kommer med en ny basisfremskrivning ultimo februar 2017, som vil vise mere præcise fremskrivninger frem mod 2030.

Der er lang tid til 2030, og der er stor usikkerhed om teknologiudviklingen, energipriser og dermed fremskrivningen. Men alt andet lige taler vi om en manko på i omegnen af formentlig minimum 10 pct. point.

For at billedliggøre hvilken enorm opgave vi står overfor, kan man groft sagt sige, at der er tale om investeringer, der nogenlunde svarer til at bygge op imod ca. 10 nye havvindmølleparker på størrelse med Kriegers Flak. Det er ca. en 5-dobling i forhold til, hvad der står på havet i dag (2015-tal).

Jeg skal understrege, at der udelukkende er tale om et *eksempel*, der skal anskueliggøre udfordringens størrelse, som ikke på nogen måde beskriver, hvordan målet vil blive nået. Det er ligeledes et meget dyrt eksempel.

Jeg vil naturligvis gå meget op i, at vi vælger den mest omkostningseffektive vej. Målopfyldelsen vil i realiteten i vid udstrækning skulle drives af markedet og dermed af de teknologier, der viser sig at være mest konkurrencedygtige.

Og selv om regeringens mål i 2030 er meget ambitiøst, mener jeg samtidigt, at det er realistisk. Den seneste udvikling på havvind gør mig optimistisk. Med 37,2 øre per kilowatt er Kriegers Flak det hidtil billigste havvind udbud i verden. Til sammenligning gennemførte vi Anholt til lidt over 1 kr. per kilowatt i 2010.

Det er en meget voldsom prisudvikling, der samtidigt også viser, at vi ikke unødigt skal forcere målopfyldelsen, så omstillingen bliver for dyr ved at igangsætte en masse tidligt i perioden.

En forcering af VE-udbygningen vil nemlig påføre staten og energiforbrugerne betydelige omkostninger til skade for bl.a. den danske vækst og virksomhedernes evne til at konkurrere globalt. Fx

kan skrappe krav til energieffektiviseringer i virksomhederne lægge beslag på ressourcer, som virksomhederne i stedet vil kunne bruge på at innovere og skabe jobs.

Præcist hvordan vi skruer indsatsen sammen, vil regeringen komme nærmere ind på, når vi i efteråret 2017 kommer med oplæg til en ny energiaftale for perioden efter 2020 blandt andet på baggrund af Energikommissionens arbejde.

Vi ved dog allerede nu, at der er nogle afgørende håndtag, som vi skal dreje på. Blandt andet skal der ske mere udbygning med mere vedvarende energi såsom vind, sol og biomasse.

Samtidigt – og lige så vigtigt- skal vi blive endnu bedre til at integrere den vedvarende energi i energisystemet. Regeringens mål er, at Danmark skal have det mest integrerede, markedsbaserede og fleksible energisystem i Europa. Det skal ske ved blandt andet at fremme elektrificeringen og integrationen på tværs af forsyningssektorerne som gas, varme og el.

I regeringsgrundlaget siger vi klart, at vi skal fremme brugen af varmepumper og udnytte overskudsvarme bedre, hvilket vil være et afgørende skridt for at nå vores mål om 50 pct. vedvarende energi i 2030.

Her kan et centralt værktøj være at kigge videre på energifgifterne og hele tilskudssystemet, for det har stor betydning for, om man vælger fossile eller grønne energiformer. Vi er nået et godt stykke vej med afskaffelsen af PSO-afgiften, men der ser ud til at være lidt

vej endnu, og derfor arbejder vi på at færdiggøre de resterende to delanalyser i afgifts- og tilskudsanalysen hurtigst muligt og gøre noget ved tingene, når anbefalingerne kommer.

I regeringsgrundlaget fremgår det ligeledes, at regeringen vil evaluere målsætningen for indfasning af vedvarende energi med passende mellemrum - en såkaldt "stock-taking". Evalueringerne vil blandt andet tage højde for hastigheden i markedsmodningen af vedvarende energiteknologier og udviklingen i priser på forskellige former for energi.

I forbindelse med evalueringerne skal der tages stilling til, om vedvarende energi skal indfases hurtigere og dermed, om vi skal opjustere målet. Der kan dog også ske det modsatte, hvis teknologi- og prisudviklingen mod forventning udebliver.

Transportområdet er i dag relativt dyrt, men hvis der sker en hurtig teknologiudvikling fx indenfor elbiler, kan dette være en grund til at skrue målet op. Omvendt kan det være med til at nedjustere, såfremt teknologiudviklingen udebliver.

Samlet set er det min klare holdning, at regeringens 50 pct. VE-mål er udtryk for både en meget ambitiøs og meget klog politik, hvor vi sætter en klar, visionær retning for energipolitikken. Samtidig har vi mulighed for at speede omstillingen op, hvis teknologiudviklingen peger mod lavere priser. Og omvendt drosle ned hvis udgifterne bliver unødigt høje.

Det er netop udtryk for klog politik, i stedet for at lægge sig fast på en lineær sti uden at skele til omkostninger eller udviklingen i omverdenen omkring os.

Tak for ordet.